

**Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie,  
Szanowni Goście, Panie Ministrze,  
Drodzy Studenci, Koleżanki i Koledzy Doktoranci,**

*Reprezentowanie Rady Doktorantów Politechniki Warszawskiej w tak szacownym gronie, to duże wyróżnienie, ale i odpowiedzialność wynikająca z powagi miejsca, szacunku dla naszej Alma Mater, moich przedmówców i czcigodnych słuchaczy.*

*Powód naszego spotkania – inauguracja roku akademickiego – pozwala postawić pytanie o cel podejmowania trudu badań naukowych, istotę uprawiania różnorodnych dyscyplin, czy wreszcie motywację dla pogłębiania swojej wiedzy i jej przekazywania.*

*Odpowiedź, już ponad sto lat temu, sformułował profesor Jan Łukasiewicz, wybitny filozof, logik, który w 1912 r. „przedstawił idealny wzór naukowca [stwierdzając]: „kto pragnie przyswoić sobie metodę badania nauk empirycznych i stać się twórczym w dziedzinie tych nauk, winien pracę nad sobą podjąć w trzech kierunkach. Niech kształci zmysły, ucząc się fakty spostrzegać i obserwować, bo fakty są punktem wyjścia i sprawdzianem teorii; niech kształci uczucie, bo na tle bogatego życia wewnętrznego zrodzi się najprędzej myśl nowa i płodna; niech kształci rozum, bo z twórczych swych pomysłów musi drogą rozumowania wysnuć konsekwencje i zestawić je z faktami”.”<sup>1</sup>*

*Historia Politechniki Warszawskiej, największej i najstarszej uczelni technicznej w Polsce pokazuje, jak ważne osiągnięcia powstawały tu, na wydziałach naszej Alma Mater. Historia ta zobowiązuje nas, współczesnych, do kontynuowania myśli i prac naszych poprzedników.*

*Przykładem mogą być sylwetki: profesora Felicjana Kępińskiego, wybitnego astronoma, założyciela i dyrektora Obserwatorium Astronomicznego Politechniki Warszawskiej, profesora Mieczysława Bekkera, absolwenta Wydziału Mechanicznego naszej uczelni, który na zlecenie NASA skonstruował pojazd księżycowy, czy wreszcie profesora Wiesława Nowińskiego także absolwenta Politechniki Warszawskiej, twórcy ponad 30 komputerowych atlasów mózgu.*

---

<sup>1</sup> G.Głuchowski, Jan Łukasiewicz, por. <http://www.ptta.pl/pef/pdf/ll/lukasiewicz.pdf> s. 8, cytata z pracy prof. J.Łukasiewicza O potrzebie założenia instytutu metodologicznego, s. 17–18

*Osiągnięcia wskazanych naukowców nie miałyby miejsca bez gotowości do pokonywania wyzwań. W przypadku profesora Kępińskiego rozstrzygająca była decyzja o powrocie do kraju, po odzyskaniu niepodległości w 1918 r., a następnie współtworzenie nauki i pośrednio państwowości polskiej. W przypadku profesora Bekkera była to decyzja przeciwna, związana z emigracją i wykorzystaniem szans, jakie niesie ze sobą współpraca środowisk naukowych z przedsiębiorstwami. Natomiast profesor Nowiński po zdobyciu doświadczenia w organizacji badań i wdrażania za granicą ich wyników, niedawno wrócił do Polski aby przenieść te doświadczenia do naszej gospodarki.*

*W tym kontekście możemy zapytać z jakimi wyzwaniami muszą się zmierzyć dzisiejsi młodzi adepci nauki: studenci i doktoranci Politechniki Warszawskiej?*

*Z jednej strony powszechność stypendiów, możliwość prowadzenia projektów i badań w środowisku międzynarodowym znacząco ułatwiają dostęp do wiedzy i myśli technologicznej. Postęp wymaga także współdziałania przedstawicieli różnych dyscyplin, co sprzyja innowacyjności.*

*Z drugiej strony mnogość publikacji, różnorodność analiz, danych i wniosków czyni stawianie hipotez badawczych zadaniem coraz trudniejszym i obciążonym większym ryzykiem wtórności lub pomyłki.*

*Nasze współczesne rozterki i wątpliwości są jednak naturalną częścią pracy naukowej. Świadczą o tym wspomnienia Marii Skłodowskiej-Curie, która opisując początki swojej pracy badawczej, zwracała uwagę na towarzyszące jej niewiadome, żmudność procesu dochodzenia do rozstrzygnięć, czy wreszcie trud podejmowania badań eksperymentalnych<sup>2</sup>. Na ten trud musimy być wszyscy przygotowani.*

*Występując w tym miejscu pragnę również przedstawić Państwu bieżące działania Rady Doktorantów Politechniki Warszawskiej i zachęcić wszystkie aktywne osoby do współpracy z nami.*

*Głównym celem Rady jest wspieranie inicjatyw zmierzających do poprawy sytuacji doktorantów, prowadzenie działań propagujących działalność naukową i kulturalną doktorantów, a także reprezentowanie ich wobec Władz Uczelni i innych organizacji. Nie mniej ważnym aspektem naszej działalności jest integracja środowiska doktoranckiego.*

---

<sup>2</sup> Alicja Rafalska-Łasocha, Maria Skłodowska-Curie – kobieta niezwykła, „Alma Mater”, nr 136, nr specjalny 2011, s. 12. za: <http://www.bg.agh.edu.pl/MSc/msc.php?page=10cytaty>

*Przykładem dobrego współdziałania Samorządu Doktorantów z Władzami Uczelni, jest prestiżowa nagroda "Najbardziej Pro-doktoranckiej uczelni w Polsce", jaką Politechnika Warszawska otrzymała po raz kolejny w roku akademickim 2015/2016.*

*Na zakończenie, życzę wszystkim studentom, doktorantom oraz pracownikom Politechniki Warszawskiej samych sukcesów i satysfakcji z realizowanych zadań oraz odwagi w podejmowaniu nowych wyzwań.*

*Jednocześnie chciałbym podziękować Magnificencji Rektorowi oraz Wysokiemu Senatowi za możliwość wystąpienia podczas inauguracji Roku Akademickiego 2016/2017 Politechniki Warszawskiej.*

**Artur Kopczyński**  
*Przewodniczący Rady Doktorantów Politechniki Warszawskiej  
Inauguracja Roku Akademickiego 2016/2017*